ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

តុលាការកំពូល

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

****

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ : ៦៦

ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០១

សាលដីកា

លេខ : ១១៦

ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០០១

ក្នុងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១

ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

១- ឯកឧត្តម ឌិត មុន្នី ជាប្រធាន

២- លោក ជីវ កេង ជាចៅក្រមរបាយការណ៍

៣- លោក ឈឹម ស៊ីផល ជាចៅក្រម

៤- លោក ប្រាក់ គឹមសាន ជាចៅក្រម

៥- លោក សោម សិរីវុឌ្ឍ ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

លោក អ៊ុំ សុផុន

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក សាយ សារី ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះ លើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកា លេខ ៤៩ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០០ នៃ សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី លេខ ៤៩៣ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

- រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ (Tongstit lelapratak) ភេទប្រុស អាយុ៣៧ឆ្នាំ ជាតិថៃ មុខរបរ តំណាងឱ្យក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជ ទីលំនៅ ផ្ទះលេខ ៣៣ វិថី សម្តេចចក្រីប៉ុន ផ្លូវលេខ ២០៨ សង្កាត់បឹងរាំង ខ័ណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។

មានមេធាវី លោកស្រី កែវ គឹមសាន

- និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ភេទប្រុស អាយុ ៤៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ពាណិជ្ជករ ទីលំនៅ ផ្ទះលេខ ៩០ ផ្លូវព្រះសីហនុ សង្កាត់បឹងកេងកង I ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ។

មានមេធាវី លោក ជូ ចាន់ដារ៉ា

- អំពីវិវាទ : សុំប្តឹងមោឃៈភាពកិច្ចសន្យា

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២៣ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០១ របស់ លោកស្រី កែវ គឹមសាន ប្តឹងមិនសុខចិត្ត ពីសាលដីកា រដ្ឋប្បវេណី លេខ ៤៩ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញ សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៦ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០១ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ១៨-៥-១៩៩៨ របស់ដើមចោទ លោក វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ប្តឹងសុំមោឃៈភាពកិច្ចសន្យារវាងក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា និង ខ្លួន និងទាមទារប្រាក់ USD 97500 (កៅសិបប្រាំពីរពាន់ប្រាំរយដុល្លារអាមេរិកគត់) ពីឈ្មោះ ថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ (Tongstit lelapratak) ជាប្រធានក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា និង ឈ្មោះ ឡាយ គីមថង (Lai kim Tong) ជាប្រធានចាត់ការទូទៅ នៃក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា។ ការរកស៊ីរួមគ្នានេះ ដែលមានលោក ថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ហៅកាត់ថា ភាគី (ក) បានចុះកិច្ចសន្យារកស៊ីរួមគ្នាជាមួយខ្លួន (វ៉ាន់ ស៊ូអៀង) ហៅកាត់ថា ភាគី " ខ "

ភាគី " ខ " បានចេញដើមទុនដូចជា :

១- បានប្រគល់ប្រាក់កក់ទៅឱ្យភាគី (ក) ចំនួន ៦០.០០០ដុល្លារអាមេរិក គឺលើកទី១ ថ្ងៃទី ៨-៦-១៩៩៧ ចំនួន ៣០.០០០ដុល្លារអាមេរិក និង លើកទី២ ថ្ងៃទី ២៥-៦-១៩៩៧ ចំនួន ៣០.០០០-ដុល្លារអាមេរិក ។

២- បានឱ្យប្រាក់ថ្លៃជួសជុលទៅភាគី (ក) ពីរលើកចំនួន ១២.៥០០ដុល្លារអាមេរិក គឺ :

- លើកទី ១ : ថ្ងៃទី ២២-១០-៩៧ ចំនួន ៨០០០ដុល្លារអាមេរិក
- លើកទី២ : ថ្ងៃទី ០៨-១២-៩៧ ចំនួន ៤៥០០ដុល្លារអាមេរិក

៣- ដើម្បីឱ្យភាគី (ខ) នាំគ្រឿងចក្រចូលក្នុងទីតាំងធ្វើអាជីវកម្ម បានភាគី (ក) ឱ្យភាគី (ខ) ជួសជុលកែលំអតាមតំរូវការអស់ប្រាក់ចំនួន ២០.០០០ដុល្លារអាមេរិក ។

៤- ភាគី (ក) បានឱ្យភាគី (ខ) ចេញថ្លៃឈ្នួលទីតាំងសំរាប់ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ក្នុង ១ខែ ចំនួន ៥.០០០ដុល្លារអាមេរិក ។

សរុបទាំងអស់ចំនួន ៩៧.៥០០ដុល្លារអាមេរិក ។

រាល់ការប្រគល់ទៅឱ្យភាគី (ក) គឺលោក ឡាយ គីមថង ជាប្រធានចាត់ការទូទៅ នៃ ក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា ជាអ្នកទទួល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងតប ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់អ្នកស្រី កែវ គីមសាន ជាមេធាវីតំណាងឱ្យឈ្មោះ ថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលជាតំណាងក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជ បានចុះកិច្ចសន្យាជួលរោងចក្រតម្បាញទី ២ ពីក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែ និង ថាមពល (ចុះថ្ងៃទី ១២-១០-៩៣) ហើយក្រសួងនេះបានចេញប្រកាសប្រគល់សិទ្ធិ និង ការគ្រប់គ្រងផលិតកម្មអាជីវកម្ម លើរោងចក្រតម្បាញទី២នេះជូនក្រុមហ៊ុន ថ្ងៃទី ០២-១១-៩៣ ។ បន្ទាប់មកក្រុមហ៊ុននេះ ដែលមានលោក ថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ជាតំណាងបានចុះកិច្ចសន្យាសហប្រតិបត្តិការរួមមួយ (Joint venture Agreement) ជាមួយលោក វ៉ាន់ ស៊ូអៀង គឺទាក់ទង និង ខ្លឹមសារ នៃ កិច្ចសន្យាសហប្រតិបត្តិការរួមនេះ នៅថ្ងៃទី ០៨-៦-១៩៩៧ ជាភាសាអង់គ្លេស តែម្តង ដែលបង្កើតនូវវិវាទ ថ្ងៃនេះឡើង ។

បានឃើញ ដីកាសំរេចតាមពាក្យសុំលេខ ០៣ " ឃ " ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារ នៃ សេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ដែលមានតំណាង និង ជាមេធាវីឈ្មោះ ការ សាវុត្ថ ចុះថ្ងៃទី ១៨-៥-១៩៩៨ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ហាមឃាត់ (TONGSTIT LELAPRATAK) និង ឈ្មោះ (LAI KIM TONG) មិនឱ្យលក់ដូរ ផ្ទេរសិទ្ធិ បញ្ចាំ ជួល ឬ ធ្វើអំណោយ នូវទីស្នាក់ក្រុមហ៊ុនផ្ទះលេខ ៣១-៣៣ វិថីសម្តេច ចក្រីប៉ុន ផ្លូវលេខ ២០៨ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ព្រមទាំងចលនទ្រព្យ និង អចលនទ្រព្យ ដែលជាចំណែកភាគហ៊ុនរបស់ខ្លួនមាននៅក្នុង :

- ក្រុមហ៊ុន ពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា
- ក្រុមហ៊ុន ពិភពពាណិជ្ជធានារ៉ាប់រង
- រោងចក្រតម្បាញពិភពពាណិជ្ជ
- ក្រុមហ៊ុន ពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា ម៉ូទ័រចំកាត់
- ក្រុមហ៊ុន កម្ពុជាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម
- រោងចក្រកម្ពុជា ដេរឈើចិងចំកាត់
- ក្រុមហ៊ុន K-N-T ទីផ្សារស្រាចំកាត់
- រថយន្តតូចធំ សំរាប់ជួល

ដែលមានអាស័យដ្ឋានផ្ទះលេខ ៣១-៣៣ វិថីសម្តេចចក្រប៉ុន ផ្លូវលេខ ២០៨ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។

រោងចក្រតម្បាញ ពិភពពាណិជ្ជភ្នំពេញ និង ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ ដែលមាននៅក្នុងរោងចក្រនេះ ដែលមានទីតាំងនៅផ្លូវជាតិ ៥ ភូមិឃ្លាំងសាំង សង្កាត់ឫស្សីកែវ ខណ្ឌឫស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ។

រថយន្តជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមហ៊ុន ពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា ម៉ូទ័រ ចំកាត់គឺ :

- Fiat Panda 1.000 = 5 Units
- Panda 4×4 = 5 Units
- Uno Super 60 = 2 Units
- Tipo sx = 2 Units

ទុកជាបណ្តោះអាសន្នសិន រង់ចាំតុលាការសំរេចដល់រឿងអង្គសេចក្តី ។

៣- បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ដែលមានតំណាង និង ជាមេធាវីឈ្មោះ ការ សាវុត្ថ ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធប្តឹងចំនួន ១.៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបបង់ប្រាក់ ២០០-រៀល បូកសរុប ២.០០០រៀល ប្រាក់នេះ បានកាត់យកពីប្រាក់ ២.០០០រៀល ដោយដើមចោទបានបង់ទុកជាស្រេច ។

៤- បើគូភាគីណាមិនសុខចិត្ត នឹងដីកាសំរេចនេះ មានសិទ្ធិប្តឹងទាស់រយៈពេល ១៥ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលដំណឹងពីដីកាសំរេចនេះតទៅ ។

បានឃើញ ដីកាសំរេចកិច្ចការប្រញាប់លេខ ២៤ ប្រ " ក " ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលសំរេច :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់ ចុះថ្ងៃទី ១០-៧-២០០១ របស់ឈ្មោះ ស៊ុ ផាវ៉ាន់ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- បដិសេធសំណូមពរ គ្រប់ចំណុចរបស់លោក វ៉ាន់ ស៊ូអៀង តំណាងដោយ លោកស្រី ទិត សោភ័ណ ចោល ។

៣- សំរេចដកចេញពី ដីកាសំរេចតាមពាក្យសុំលេខ ០៣ " ឃ " ចុះថ្ងៃទី ២៨-៥-១៩៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញនូវផ្ទះលេខ ៣១ ផ្លូវ ២០៨ ក្រុម ៥ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ឱ្យរួចផុតពីការហាមឃាត់ ។ ឯ ចលនទ្រព្យ និង អចលនទ្រព្យផ្សេងពីនេះ ទុកឱ្យស្ថិតនៅក្នុងការហាមឃាត់ នៃដីកាសំរេចតាមពាក្យសុំលេខ ០៣ " ឃ " ចុះថ្ងៃទី ២៨-៥-១៩៩៨ ដដែល ។

៤- បង្គាប់ឱ្យដើមចោទ បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ៤០០០រៀល ។ ប្រាក់នេះបានកាត់យកពីប្រាក់ប្រដាប់ក្តីរបស់ដើមចោទ ដាក់ថវិការដ្ឋ និង ចំណាយផ្សេងៗ រួចហើយ ។

៥- ដីកានេះ សំរេចសេចក្តី និង ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខមេធាវី លឹម ច័ន្ទប៊ុនកែវ តំណាងដើមចោទឈ្មោះ ស៊ុ ផាវ៉ាន់ ចំពោះមុខលោកស្រី ទិត សោភ័ណ តំណាងឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀង បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍រយៈពេល ២ខែ គិតពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

បានឃើញ សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១២ "ឃ" ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ សំរេចចំពោះមុខគូក្តី ដែលមានខ្លឹមសារ នៃ សេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹង របស់ដើមចោទ ដែលមានអ្នកទទួលសិទ្ធិមេធាវី ការ សាវុត្ថ ចុះថ្ងៃទី ១៨-៥-១៩៩៨ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ទទួលពាក្យបណ្តឹងតប របស់ចុងចម្លើយ ផងសិទ្ធី លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលមានអ្នកទទួលសិទ្ធិមេធាវី កែវ គីមសាន ចុះថ្ងៃទី ២៨-៧-១៩៩៩ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលទាស់គតិច្បាប់ ។

៣- ទទួលស្គាល់មេធាវី ការ សាវុត្ថ ដែលជាអ្នកទទួលសិទ្ធិឱ្យដើមចោទឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀង តាមលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី ១៨-០៥-១៩៩៨ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៤- ទទួលស្គាល់មេធាវី កែវ គីមសាន្ត ដែលជាអ្នកទទួលសិទ្ធិពីចុងចម្លើយឈ្មោះ ផងសិទ្ធី - លីឡាប្រាក់ថាក់ តាមលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី ២៤-៦-១៩៩៨ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៥- ឱ្យមោឃៈភាពកិច្ចសន្យាធ្វើសហការអាជីវកម្ម និង គ្រប់គ្រងរវាងក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជ ផងសិទ្ធី លីឡាប្រាក់ថាក់ និង វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ចុះថ្ងៃទី ០៨-៦-១៩៩៧ ចោលចាប់ពីពេលនេះតទៅ ។

៦- បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយឈ្មោះ ផងសិទ្ធី លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលមានតំណាង និង ជាមេធាវីឈ្មោះ កែវ គីមសាន្ត សងប្រាក់ចំនួន ៩៧០០៧$ (ប្រាំបួនម៉ឺនប្រាំពីរពាន់ ប្រាំពីរដុល្លាអាមេរិក) ប្រាក់រៀលចំនួន ១.៦៧៣.០០០រៀល (មួយរយហុកសិបប្រាំពីរម៉ឺន បីពាន់រៀល) ការប្រាក់ចំនួន៥% ក្នុងមួយ

ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃទី ០៨-៦-១៩៩៧ នៃ ចំនួនប្រាក់ដើមទាំងអស់រហូតដល់ថ្ងៃសងគ្រប់ចំនួន និង សងជំងឺចិត្ត ចំនួន ៤០.០០០$ (បួនម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក) ទៅឱ្យដើមចោទឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀង វិញ ចាប់តាំងពីសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។

បើឈ្មោះនេះ គ្មានប្រាក់សងត្រូវរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលមាននៅក្នុងដីកាសំរេចតាមពាក្យសុំលេខ ០៣ (ឃ) ចុះថ្ងៃទី ២៨-៥-១៩៩៨ លក់ឡាយឡុងធានាសំណង បើពុំគ្រប់ទើបត្រូវដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយចំនួន ៨ខែ តាមមាត្រា ១៣៣ នៃ ច្បាប់ស្ដីពីការអនុវត្តសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណី ។

៧- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្ដី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី និង ពន្ធហ្វីងចំនួន ១៨០០រៀល វង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន ២០០៛ វង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០៛ សរុប ៧.០០០ ៛ ពីចុងចម្លើយឈ្មោះ ថងសិទ្ធី លីឡាប្រាក់ថាក់ មានតំណាងឈ្មោះ កែវ គឹមសាន្ត បានបង់ទុករួចជាស្រេច ។

៨- បង្គាប់ឱ្យ ថងសិទ្ធី លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលមានតំណាងឈ្មោះ កែវ គឹមសាន្ត បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្ដី គឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី និង ពន្ធហ្វីងចំនួន ១៨០០រៀល វង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ៥.០០០៛ ប្រាក់នេះបានកាត់យកពីប្រាក់ ៧.០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួចជាស្រេច ។

កាលបើហួសឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់ ៧០០០៛ នេះ ទៅឱ្យដើមចោទវិញ ។

បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ ថងសិទ្ធី លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលមានតំណាងឈ្មោះ កែវ គឹមសាន បង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយលើប្រាក់ដើមចំនួន ៩៧.០០៧$ ប្រាក់រៀលចំនួន ១.៦៣៧០០០រៀល និងការប្រាក់ ៥% ក្នុងមួយឆ្នាំ ព្រមទាំងជំងឺចិត្តចំនួន ៤០០០០$ ។ ប្រាក់នេះត្រូវដាក់ចូលថវិការដ្ឋចំនួន ៨០% និងបានជាវង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ២០% ។

៩- សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគូភាគី សំរេចបើកផ្លូវប្ដឹងឧទ្ធរណ៍កំណត់ ២ខែ គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

បានឃើញ បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ លេខ ១៥ " ឃ " ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់មេធាវី លោកស្រី កែវ គឹមសាន ប្ដឹងមិនសុខចិត្ត នឹង សាលក្រមលេខ ១២ " ឃ " ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ លើគ្រប់ចំណុចសេចក្ដីវិនិច្ឆ័យទាំងមូល ។

បានឃើញ សាលដីការដ្ឋប្បវេណី លេខ ១០ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ សំរេចចំពោះមុខមេធាវី តំណាងឱ្យដើមចោទលោកជូ ចាន់ធីរ៉ា កំបាំងមុខមេធាវីតំណាងឱ្យចុងចម្លើយលោកស្រី កែវ គឹមសាន ដែលមានខ្លឹមសារ នៃ សេចក្ដី សំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី ១៥-១០-៩៩ របស់ឈ្មោះ កែវ គឹមសាន ជាមេធាវី ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់ ។

២- តំកល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១២ " ឃ " ចុះថ្ងៃទី ២៣-០៩-៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាបានការ ។

៣- សំរេចកាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីចំនួន ១៣.០០០រៀល ដែលដើមបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍បានបង់ទុករួចហើយ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី និង ពន្ធហ្វីងចំនួន ២៥៥០ រៀល វង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន ៤៥០ រៀល

រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ៥.០០០រៀល និង ចំណាយលើអាជ្ញាធរ តុលាការចំនួន ៥.០០០រៀល ។

៤- សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ២៤-៨-២០០០ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងឱ្យដើមចោទលោកជូ ចាន់ធីរ៉ា កំបាំងមុខមេធាវីតំណាងឱ្យចុងចម្លើយលោកស្រីកែវ គឹមសាន។ បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញ បណ្តឹងទាស់លេខ៩៧ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០០ របស់លោក ផងសិទ្ធ- លីឡាប្រាក់ថាក់ ប្តឹងមិនសុខចិត្ត នឹងសាលដីកា រដ្ឋប្បវេណី លេខ ១០ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើត្រង់ចំណុច នៃ សេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ សំរេចចំពោះមុខមេធាវីតំណាងឱ្យដើមចោទលោក ជូ ចាន់ធីរ៉ា និង មេធាវីតំណាង ឱ្យចុងចម្លើយអ្នកស្រី កែវ គឹមសាន ដែលមានខ្លឹមសារ នៃ សេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់របស់មេធាវី កែវ គឹមសាន ចុះថ្ងៃទី ១៦-១១-២០០០ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីកាលេខ ១០ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៤-៨-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការទាំងមូល ។

៣- សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងឱ្យដើមចោទលោក ជូ ចាន់ធីរ៉ា និង មេធាវីតំណាងឱ្យចុងចម្លើយ អ្នកស្រី កែវ គឹមសាន ។ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញ បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២៣ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ របស់លោកស្រី កែវ គឹមសាន ប្តឹងមិនសុខចិត្ត នឹងសាលដីកា រដ្ឋប្បវេណី លេខ ៤៩ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើត្រង់ចំណុច នៃ សេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញ សារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី ១៤-០៥-២០០១ របស់លោកស្រី កែវ គឹមសាន

បានឃើញ សារណាតប ចុះថ្ងៃទី ២៨-០៦-២០០១ របស់ លោក វ៉ាន់ ស៊ូអៀង

បានស្តាប់ របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ ថា :

សាលដីកា រដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៩ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៨-១១-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវហើយ ។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សំរេច ។

ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់លោក ផងសិទ្ធ លីឡាប្រាក់ថាក់

ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់លោក វ៉ាន់ ស៊ូអៀង

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវី លោកស្រី កែវ គឹមសាន បញ្ជាក់ថា :

កាលពីថ្ងៃទី ០៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា តំណាងដោយ

លោក ថងសិទ្ធី លីឡាប្រាក់ថាក់ បានព្រមព្រៀងជាមួយលោក វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ចុះកិច្ចសន្យាធ្វើសហការអាជីវកម្ម និង គ្រប់គ្រងក្រោយកិច្ចសន្យានោះរួចមក ។ លុះថ្ងៃទី ១១-១២-៩៧ ស្រាប់តែក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល ចេញប្រកាសដកហូតទីតាំងពីភាគីកូនក្តីនាងខ្ញុំវិញ ហើយនៅថ្ងៃទី ១៨-៥-៩៨ ឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀង បែរជាមកប្តឹងភាគីកូនក្តីនាងខ្ញុំ ដោយពុំគោរពកិច្ចសន្យា ព្រោះតាមកិច្ចសន្យាចុះថ្ងៃទី ៨-៦-៩៧ ត្រង់ចំណុចទី ១, ៤, ៦ បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ហើយថា ទោះបីជារដ្ឋាភិបាលសំរេចដកហូតសិទ្ធិគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ដោយប្រការនោះក៏ដោយ ក៏មិនផ្តល់សិទ្ធិឱ្យភាគី " ខ " ទាមទារការខាតបង់អ្វីពីភាគី " ក " ឡើយ ។ ដូច្នេះបើមានការខាតបង់ដោយប្រការណាមួយ ក្រោយពីចុះកិច្ចសន្យាគឺ គូភាគី ត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាពុំមែន ត្រូវឱ្យភាគីម្ខាងប្តឹងទាមទារពីភាគីម្ខាងទៀតនោះទេ ។

ហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សំរេចបដិសេធសាលដីកាលេខ ១០ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៤-៨-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ចោលទាំងស្រុង ។ បដិសេធដីកាសំរេចតាមពាក្យសុំលេខ ០៣ " ឃ " ចុះថ្ងៃទី ២៨-៥-១៩៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាមោឃៈត្រង់ចំណុចឃាត់ផ្ទះលេខ ៣១ និង ៣៣ វិថីសម្តេចក្រឹប៉ុន សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ហើយប្រគល់ផ្ទះលេខ ៣១ និង ៣៣ ទៅឱ្យឈ្មោះ ស៊ុ ដាវ៉ាន់ វិញ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីលោក ជូ ចាន់ធារ៉ា បញ្ជាក់ថា :

នៅថ្ងៃទី៨-៦-៩៧ កូនក្តីរបស់ខ្ញុំលោកវ៉ាន់ ស៊ូអៀង និងលោក ថងសិទ្ធី លីឡាប្រាក់ថាក់ តំណាងក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជបានព្រមព្រៀងគ្នាចុះកិច្ចសន្យា សហការអាជីវកម្ម ដែលជាកិច្ចសន្យាជួលទីតាំងពីក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជ មានរយៈពេលកំណត់ច្បាស់លាស់៥ឆ្នាំ និង កំរៃ ៦០.០០០ $ ក្នុងមួយឆ្នាំ ដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៨ និង ៤ នៃកិច្ចសន្យា ។ ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី ៨-៦-៩៧ ដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាមកបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ច ដូចជា :

- ប្រគល់ប្រាក់កក់គ្រប់ចំនួន ៦០.០០០$ គឺ នៅថ្ងៃទី ៨-៦-៩៧ ចំនួន ៣០.០០០$ និង នៅថ្ងៃទី ២៥-៧-៩៧ ចំនួន ៣០.០០០$ ។
- ប្រគល់ប្រាក់ថ្លៃជួសជុលពីមុនចំនួន ១២.៥០០$ គឺនៅថ្ងៃទី ២២-១០-៩៧ ចំនួន ៨.០០០$ និង នៅថ្ងៃទី ៨-១២-៩៧ ចំនួន ៤៥០០ $ ទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជ ។
- បានចំណាយប្រាក់ជួសជុល កែលំអររោងចក្រឡើងវិញ អស់ចំនួន ១៩.៥០៧$ ។
- បង់ប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ ដំបូង ៥.០០០ $ ។
- បង់ថ្លៃទឹកអគ្គីសនី ១៦៧៣.០០០ រៀល ។ សរុបចំណាយទាំងអស់ ៩៧០០៧ $ និង ១៦៧៣.០០០រៀល ។

សូមក្រុមប្រឹក្សា ជំនុំជំរះ តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៨-១១-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

- ក្រោយពីបានស្ដាប់សារណារបស់គូភាគីនិង សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីនៃគូភាគី
- ក្រោយពីបានពិភាក្សា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ២៣ ចុះថ្ងៃទី ២២-០១-២០០១ របស់អ្នកស្រី កែវ គីមសាន មេធាវីរបស់ចុងចម្លើយ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូល អាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះ បានតាមមាត្រា១៤ នៃ ច្បាប់ស្ដីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្ដី ។

- យល់ឃើញថា ការដែលអ្នកស្រី កែវ គីមសាន លើកឡើងក្នុងសារណា ចុះថ្ងៃទី ១៤-៥-២០០១ ថា តាមប្រការ ១៤-៦ នៃ កិច្ចសន្យាសហការអាជីវកម្ម និង គ្រប់គ្រង ចុះថ្ងៃទី ៨-៦-៩៧ បញ្ជាក់ថា " ទោះបីរដ្ឋាភិបាលសំរេចដកហូតសិទ្ធិគ្រប់គ្រង រោងចក្រដោយប្រការនោះក៏ដោយ ក៏មិនផ្ដល់សិទ្ធិឱ្យភាគី " ខ " ទាមទារការខាតបង់អ្វីពីភាគី " ក " បានឡើយ ហើយការខាតបង់ណាមួយក្រោយពីចុះកិច្ចសន្យា គូភាគីត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា ពុំមែនឱ្យភាគីម្ខាងប្ដឹងទាមទារពីភាគីម្ខាងទៀតនោះ គឺជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះចុងចម្លើយបានដំណាក់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលរោងចក្ររបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែនិង ថាមពល តាំងពីមុនចុះកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី ៨-៦-៩៧ ដោយដើមចោទពុំបានដឹង ដែលជាមូលហេតុធ្វើឱ្យរដ្ឋសំរេចដកហូតយកទីតាំងនេះវិញ ។ ដូច្នេះដើមចោទពុំអាចទទួលខុសត្រូវលើការខាតបង់តាមប្រការ ១៤ , ៦ នៃកិច្ចសន្យាសហការអាជីវកម្ម និង គ្រប់គ្រងបានទេ ពីព្រោះការដកហូតទីតាំងនេះ មិនមែនបណ្ដាលមកពីការកកំរៃ នៃការ ជួលអចលនវត្ថុទេ ។

- យល់ឃើញថា ការដែលតុលាការថ្នាក់ក្រោមសំរេចដាក់គុកបង្ខំលើរូបកាយលោកថេងសិទ្ធី-លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលជានីតិបុគ្គលនោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ប៉ុន្តែដោយរឿងនេះ ជារឿងអង្គច្បាប់សុទ្ធសាធ ដូច្នេះ តុលាការកំពូល គប្បីសំរេច ទុកជាមោឃៈ ដោយឥតបង្វិល ។

- យល់ឃើញថា ការដែលមេធាវីចុងចម្លើយ ក៏ដូចជាសារណារបស់ចុងចម្លើយដែរ ដែលលើកឡើងថា ការឱ្យជម្ងឺចិត្ត ៤ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក មានចំនួនច្រើនហួសនោះ តុលាការកំពូល ដែលជំនុំជំរះពេលនេះ តែលើអង្គច្បាប់ពុំមានសមត្ថកិច្ចសំរេចបានឡើយ ពីព្រោះជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការអង្គសេចក្ដី ។

- យល់ឃើញថា ពាក្យបណ្ដឹង ចុះថ្ងៃទី ១២-៦-២០០១ របស់លោក លឹម ច័ន្ទប៊ុនកែវ ជាមេធាវីរបស់អ្នកស្រី ស៊ុ ដាវ៉ាន់ ដែលសុំចូលជាតតីយជននោះ តុលាការកំពូល ពុំមានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះបានឡើយ ពីព្រោះតុលាការកំពូល ជំនុំជំរះលើកទី ១ តែលើអង្គច្បាប់ មិនពិនិត្យលើអង្គហេតុថ្មីទេ ។

- យល់ឃើញថា គូភាគី បានធ្វើសារណាជូនមកតុលាការកំពូលរួចហើយ ប៉ុន្តែពុំបានមកចូលរួមនាសវនាការនេះ មានតែមេធាវី នៃ គូភាគី ដែលបានមកចូលរួម ដូច្នេះតុលាការកំពូលជំនុំជំរះ កំបាំងមុខចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៩ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្ដីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ហើយ លើកលែងតែចំណុចដាក់គុកបង្ខំលើរូបកាយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីកំបាំងមុខគូក្តី ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២៣ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០១ របស់អ្នកស្រី កែវ គឹមសាន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុស នឹង គតិច្បាប់ខ្លះ ។

២- តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ លើកលែងតែចំណុចដាក់គុកបង្ខំលើរូបកាយ ដែលត្រូវទុកជាមោឃៈដោយឥតបង្អិល ។

៣- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៩.០០០រៀល ដែលលោក វ៉ាន់ ស៊ូអៀង បានបង់ជូនរួចហើយគឺ :

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្វឹងចំនួន ៤០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះ ត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០រៀល សំរាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់,
- ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប១៩.០០០រៀល ហើយតម្រូវឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់ ១៩.០០០រៀល នេះ ទៅដើមចោទវិញ ។

បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ពន្ធសមាមាត្រ តាមការកំណត់របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ។

៤- សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០០១ ។